

DECIZIE

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova,
Galina Stratulat,
Iurie Bejenaru,
Mariana Pitic,
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Porcescu Igor,
în cauza civilă la cererea depusă de lichidatorul SC „Elitor Plus” SRL, Druguș Zinaida, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a lui Porcescu Igor,
împotriva hotărârii din 01 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă parțial cererea lichidatorului SC „Elitor Plus” SRL, Druguș Zinaida, fiind încasată de la Porcescu Igor suma de 500 000 lei, în rest cererea fiind respinsă,

c o n s t a t ă:

La 31 octombrie 2014, debitorul SC „Elitor Plus” SRL, în persoana directorului Igor Porcescu, s-a adresat în instanță cu cerere introductivă prin care a solicitat intentarea procedurii de insolvabilitate în privința întreprinderii nominalizate din cauza incapacității de plată a acesteia.

Prin încheierea din 05 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, cererea introductivă depusă de SC „Elitor Plus” SRL, a fost admisă, fiind dispusă punerea sub observație a debitorului SC „Elitor Plus” SRL prin desemnarea administratorului provizoriu, Druguș Zinaida, aplicarea măsurilor de asigurare în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului în perioada de până la intentarea procesului de insolvabilitate și obligarea administratorului provizoriu, Druguș Zinaida, să întocmească și să prezinte instanței, un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2014, emisă de aceeași instanță, s-a dispus admiterea cererii debitorului SC „Elitor Plus” SRL cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate în privința întreprinderii nominalizate.

La 13 iunie 2016, administratorul procesului de insolvabilitate al SC „Elitor Plus” SRL, Druguș Zinaida, s-a adresat cu cerere instanței de insolvabilitate privind atragerea la răspundere subsidiară a fondatorului și administratorului SC „Elitor Plus” SRL, Porcescu Igor.

În argumentarea cererii a invocat că, debitorul nu a depus cerere introductivă de intentare a procesului de insolvență în termen de 30 zile calendaristice din momentul când a survenit imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor creditorilor, or, operațiunile prin contul bancar al debitorului au fost suspendate încă în anul 2009, fiind totodată inițiate procese de judecată. Cererea introductivă a fost depusă în instanță abia în 2014, după expirarea termenului general de prescripție de înaintare a acțiunilor față de debitori.

Suplimentar s-a invocat că, nu au fost predate lichidatorului documentele de evidență contabilă și de constituire. Consideră că Porcescu Igor, avea obligația să întreprindă măsurile legale pentru a nu se supraîndatora. Vinovăția fondatorului și administratorului se manifestă prin neluarea măsurilor de evitare a supraîndatorării și prin neluarea măsurilor sistării activității.

Astfel, la adunarea creditorilor SC „Elitor Plus” SRL din 27 mai 2016, în rezultatul audierii raportului lichidatorului, creditorii au votat pentru a obliga lichidatorul SC „Elitor Plus” SRL de a depune cerere de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere: administratorul și fondatorul Porcescu Igor cu suma validată și cheltuielile procesului de faliment.

Reieșind din cele expuse, lichidatorul SC „Elitor Plus” SRL, Druguș Zinaida, a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a lui Porcescu Igor și încasarea de la Porcescu Igor în beneficiul SC „Elitor Plus” SRL a sumei de 1 694 443,84 lei.

Prin hotărârea din 01 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă parțial cererea lichidatorului SC „Elitor Plus” SRL, Druguș Zinaida, fiind încasată de la Porcescu Igor suma de 500 000 lei, în rest cererea fiind respinsă.

La 03 august 2020, Porcescu Igor a declarat recurs împotriva hotărârii din 01 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului și casarea hotărârii din 01 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că prima instanță a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-a indicat asupra faptului că prima instanță nu l-a citat și nu i-a comunicat hotărârea contestată, fiindu-i astfel lezate drepturile procedurale. Potrivit recurentului, acesta locuiește în Germania din anul 2012, respectiv nu putea să recepționeze actele instanței.

La 17 noiembrie 2020, administratorul autorizat, Druguș Zinaida, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia ca fiind tardivă. Potrivit referinței, recurentul a fost înștiințat în mod legal de către instanța de judecată despre examinarea prezentei cauze, iar despre existența hotărârii contestate recurentul a cunoscut de la mama sa, de la lichidatorul Druguș Zinaida, precum și de la executorul judecătoresc Vînaga Corneliu, fiind anexate la referință copiile convorbirilor cu ultimul.

Examinând recursul declarat de Porcescu Igor, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea de repunere în termen a recursului și a respinge recursul ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia

instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Articolul 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, prevede că, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 (în vigoare în momentul pronunțării hotărârii contestate), hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării.

După cum rezultă din materialele cauzei, la 31 octombrie 2014, debitorul SC „Elitor Plus” SRL, în persoana directorului Igor Porcescu, s-a adresat în instanță cu cerere introductivă prin care a solicitat intentarea procedurii de insolvență în privința întreprinderii nominalizate din cauza incapacității de plată a acesteia.

Prin încheierea din 05 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, cererea introductivă depusă de SC „Elitor Plus” SRL, a fost admisă, fiind dispusă punerea sub observație a debitorului SC „Elitor Plus” SRL prin desemnarea administratorului provizoriu, Druguș Zinaida, aplicarea măsurilor de asigurare în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului în perioada de până la intentarea procesului de insolvență și obligarea administratorului provizoriu, Druguș Zinaida, să întocmească și să prezinte instanței, un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2014, emisă de aceeași instanță, s-a dispus admiterea cererii debitorului SC „Elitor Plus” SRL cu privire la intentarea procedurii de insolvență în privința întreprinderii nominalizate.

La 13 iunie 2016, administratorul procesului de insolvență al SC „Elitor Plus” SRL, Druguș Zinaida, s-a adresat cu cerere instanței de insolvență privind atragerea la răspundere subsidiară a fondatorului și administratorului SC „Elitor Plus” SRL, Porcescu Igor.

Reieșind din înscrisurile anexate la materialele cauzei, recurentul Porcescu Igor a fost citat de prima instanță pentru ședința din 14 iulie 2016, citația fiind recepționată de către acesta la 04 iulie 2016 (f.d. 18). Ulterior, instanța l-a citat prin intermediul unei telegrame pentru ședința din 27 octombrie 2016, care însă nu i-a fost înmănată (f.d. 25, 26). O altă telegramă, însă, i-a fost înmănată mamei recurentului la 03 decembrie 2016 (f.d. 36).

Respectiv, argumentul recurentului cu privire la necitarea acestuia de către prima instanță întru motivarea cererii sale de repunere în termenul de declarare a recursului, este neîntemeiat. Totodată, Colegiul lărgit va reține copia comunicării Executorului judecătoresc Vînaga Corneliu, publicată în Monitorul Oficial nr. 416-422 (6811-6817) din 09 noiembrie 2018, prin care îl informează pe Porcescu Igor că deține în procedura de executare documentul executoriu nr. 2i-569-3/14 din 01.01.2017, emis de Curtea de Apel Chișinău, privind încasarea de la Porcescu Igor în beneficiul SRL „Elitor Plus” a sumei de 500 000 lei și documentul executoriu nr. 2i-569/14 din 19.10.2017, emis de Curtea de Apel Chișinău, privind încasarea de la Porcescu Igor în beneficiul lichidatorului Druguș Zinaida a remunerației în sumă de 75 600 lei, fiind înștiințat despre aplicarea măsurilor asigurătorii și despre posibilitatea debitorului de a stinge datoriile în timp de 15 zile (f.d. 107).

Astfel, din cele relatate, se constată că recurentul a cunoscut despre inițierea procedurii de insolvență în privința SC „Elitor Plus” SRL, despre depunerea în

instanța de judecată a cererii lichidatorului SC „Elitor Plus” SRL, Druguș Zinaida, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a lui Porcescu Igor, precum și despre existența hotărârii din 01 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, însă a omis să o conteste timp de 15 zile de la pronunțare, așa cum prevedea art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 (în vigoare în momentul pronunțării hotărârii contestate).

Prin urmare, Colegiul lărgit consideră ca fiind neîntemeiat argumentul recurentului precum că, termenul de depunere a recursului a fost omis din motive întemeiate și anume că, nu a cunoscut despre hotărârea contestată, dat fiind faptul că nu a fost citat pentru ședințele de judecată ale primei instanțe și nu i-a fost comunicată hotărârea. Or, motivele invocate nu justifică în nici un mod omiterea termenului de depunere a cererii de recurs și urmează a fi respinse.

Aici, Colegiul lărgit menționează că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, participanții procesului de judecată urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare. Folosirea cu bună-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze despre dosarul care se află pe rolul instanței și să respecte termenele prevăzute de lege.

Cu referire la cererea de repunere în termen a recursului, Colegiul lărgit reține prevederile art. 116 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Iar, art. 116 alin. (3) din Codul de procedură civilă, stipulează că, la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc).

Din considerentele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că este lipsită de temei cererea recurentului privind repunerea recursului în termen, or, acesta nu a adus dovezi privind imposibilitatea de a contesta hotărârea din 01 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Astfel, în condițiile în care argumentele invocate în susținerea cererii cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului sunt neîntemeiate, Colegiul consideră că cererea lui Porcescu Igor de repunere în termen urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar recursul declarat împotriva hotărârii din 01 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău urmează să fie respins ca fiind depus cu omiterea termenului prevăzut de lege.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului reiterează obligația părții de a lua măsurile necesare pentru protecția drepturilor sale de acces la justiție, inclusiv prin manifestarea diligenței în exercitarea drepturilor sale procedurale și a interesului față de soarta dosarului vizat (cauza Van Harn vs. Germania, hotărâre din 11 septembrie 2007).

Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia că, recurentul a omis termenul de atac a hotărârii judecătorești, iar examinarea unui astfel de recurs ar încălca drepturile celorlalte părți la un proces echitabil. În susținerea celor enunțate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă a remarcat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac (cauza Melnic vs. Moldova, hotărâre din 14 noiembrie 2006, cauza Ponomaryov vs Ucraina, hotărârea din 03 aprilie 2008).

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că, recursul a fost depus cu omiterea termenului prevăzut de art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității (în vigoare în momentul pronunțării hotărârii contestate), în lipsa temeiurilor de repunere în termen, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea lui Porcescu Igor cu privire la repunerea recursului în termen și de a respinge recursul declarat de către Porcescu Igor ca fiind depus tardiv.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge cererea lui Porcescu Igor cu privire la repunerea recursului în termen.

Se respinge recursul declarat de Porcescu Igor.

Se menține hotărârea din 01 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea depusă de lichidatorul SC „Elitor Plus” SRL, Druguș Zinaida, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a lui Porcescu Igor.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru,

Mariana Pitic,

Nicolae Craiu